
Pratarmė

Kaip ir ankstesniuose žurnalo numeriuose, šiame taip pat buvo stengiamasi perteikti kuo įvairesnį tyrimo sričių, mokslo disciplinų, teorinių perspektyvų ir metodologijų vaizdą. Šio numerio straipsniai skirti aplinkosaugos, ekonomikos, religijos, negalios sociologijai ir socialiniam darbui. Lietuvos ir užsienio mokslininkai analizuoja socialinius nuosavybės santykius, koordinavimą kapitalizmo įvairovės prieigoje, šiuolaikinį hinduizmą Lietuvos religiniame lauke, neįgaliųjų studentų padėtį Lietuvos aukštajame moksle, individualų pasirinkimą pensijų sistemoje viešajame diskurse ir gyvenimo kokybės apibrėžimą bei jo sąsajas su kitomis gero gyvenimo sąvokomis.

Mokslininkė iš Meksikos Gabriela de la Mora de la Mora aptaria atvejį *Chichila* kaimo bendruomenės (Meksika), kuri įgyvendino vietinį mokesčio už aplinkosaugos paslaugas, teikiamas kaimyniniam *Taxco* miestui, projektą. Remdamasi kokybiniu tyrimu, autorė atskleidžia, kaip tiesioginis gamtos išteklių valdymas įgalina vietinės bendruomenės narius sukurti savo pačių nuosavybės ir aplinkosaugos paslaugų sampratas.

Straipsnyje „Kapitalizmo įvairovės prieiga: diskurso vaidmuo aiškinant koordinavimo procesą“ Marius Kalanta susitelkia ties koordinavimo kapitalizmo įvairovės prieigoje analize. Naudodamasis diskurso priemonėmis, kurios grindžiamos Paulo Ricoeuro diskurso teorija ir Romano Jacobsono diskurso modeliu, ir nagrinėdamas koordinavimo būdus, autorius išskiria reikšmės formavimuisi esminius veiksnius.

Milda Ališauskienė savo straipsnyje analizuoja šiuolaikinio hinduizmo reiškinių Lietuvoje, jo apibrėžties ir saviidentifikacijos problemas, raiškos formų įvairovę ir santykį su visuomene. Remdamasi empirinio tyrimo, atlikto 2006 m., duomenimis, ji teigia, kad šiuolaikiniam hinduizmui atstovaujanti bendruomenė ir jų sekėjai suformuoja Lietuvoje tam tikrą dvasingumo terpę, kurią gana palankiai priima visuomenė, nes nelaiko jos grėsme vyraujančiai religijai – katalikybei. Autorė taip pat atskleidžia šiuolaikinio hinduizmo formų raiškos įvairovę Lietuvoje.

Straipsnyje „Pradžią turi kurti pats: neįgaliųjų studentų dalyvavimas aukštosiose mokyklose Lietuvoje“ Rūta Ruolytė-Verschoore ir Jonas Ruškus nagrinėja neįgaliųjų studentų padėtį Lietuvos aukštajame moksle. Jų teigimu, siekdami aukštojo mokslo, neįgalūs studentai susiduria su tam tikromis kliūtimis: nepritaikyta fizinė ir informacinė aplinka, trūksta lankstumo organizuojant studijų procesą, nėra specialiųjų paslaugų, egzistuoja skeptiškas akademinės bendruomenės požiūris į neįgaliųjų gebėjimus studijuoti. Todėl

patys neįgalūs studentai siekia keisti akademinės bendruomenės požiūrį į juos ir studijų organizavimo procesą.

Analizuodama individualų pasirinkimą pensijų sistemoje, Daiva Skučienė tvirtina, kad, kalbant apie pensijų sistemą viešajame diskurse, itin pabrėžiamas individualus pasirinkimas, tačiau visai neatsižvelgiama į jo ribotą racionalumą, t. y. į tai, kad gyventojai yra nepakankamai informuoti apie socialinio draudimo sistemą ir investavimą, kad kaupiamajoje pensijų sistemoje jie elgiasi inertiskai ir netinkamai pasirenka investavimo rizikas.

Paskutiniame šio numerio straipsnyje Sandra Krutulienė išgrynina gyvenimo kokybės sampratą ir išryškina skirtingų gyvenimo kokybės apibrėžimų konstravimą veikiančius aspektus.

Šį žurnalo numerį užbaigia neseniai išėjusios mokslinės knygos, skirtos religijos sociologijai, recenzija.

Artūras Tereškinas